

[Ellisabeth Arnold]

der sig med vores andres holdning til det indre marked.

For hvis det indre marked ikke var blevet korrigeret af Maastrichttraktaten, ville vi have set social dumping, miljødumping og al mulig anden dårlighed i form af usolidarisk opførsel i de europæiske lande. Det er præcis derfor, vi andre har sagt, at der er ting, der er fornuftige, der er ting, der er nyttige, der er ting, der er gode i Maastrichttraktaten, og dem skal vi beholde. De ting, vi er imod, skal vi selvfølgelig afskaffe.

Men Fremskriftspartiet vil have den rene, uhæmmede, rå og brutale liberalisme gennemført i hele Europa, og det går vi imod.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret, når der bliver sagt, at Fremskridtspartiet ønsker den rene vare og ikke et sammensurium af en omfordelingspolitik, som man nu altså har skruet sammen i Maastrichttraktaten. Men dermed være ikke sagt, at vi ikke går ind for den miljøpolitik f.eks., der hele tiden har været i EF-politikken, og alle de andre fornuftige ting.

Til hr. Kent Kirk kan jeg kun sige, at for det første troede jeg, at hr. Kent Kirk kendte mig godt nok til at vide, at jeg aldrig bruger talepapir, så det er i hvert fald ikke det samme, jeg har taget med. Jeg taler altid frit fra leveren. Jeg har nogle få stikord, men det er det hele. Jeg behøver ikke at have andre til at skrive mine taler for mig, nemlig. Jeg kan godt selv.

Sagen er, at jeg rent faktisk tog hensyn til Maastrichttraktaten sammen med Edinburghafgørelsen, og det var det, jeg brugte min tale til. Men det hjælper selvfølgelig, hvis man er her i salen.

Til hr. Gade vil jeg sige, at der ikke er ændret et komma i Maastrichttraktaten, og Maastrichttraktaten er det, der bl.a. skal ud til folkeafstemning. Jeg ved godt, at det derudover også gælder Edinburghpapiret, og det var faktisk også det, jeg sagde, hvorefter jeg viste, at der jo ikke er noget nyt i det. Vi havde mulighederne allerede. Ergo står der en gang liruclarum og ikke meget andet.

Peter Duetoft (CD):

CD støtter Edinburghaftalen. Det er et kom-

promis mellem jasiden og nejsiden i Danmark, og jeg må gratulere nejfolket og sige, at de jo faktisk har fået alt, hvad de ville have før 2. juni.

Det er dem vel undt. De vandt en folkeafstemning, og vi må jo så erkende, at sådan ser verden altså ud.

Det, vi andre har fået, er for det første, at de andre lande kan køre uændret videre. Det vil sige, at den danske befolkning har taget stilling til, hvad der skal ske med Danmark, men de har ikke taget stilling til, hvad der skal ske med resten af EF, og det synes vi både er fair og rimeligt.

Det andet er selvfølgelig, at muligheden for at diskutere disse spørgsmål videre fortsætter. Befolkningen har fået den garanti fra alle de partier, der er indblandet i Edinburghaftalen og i det foreliggende lovforslag, at de danske forbehold alene kan løses efter en folkeafstemning.

Jeg mener, man skal passe på, at man ikke undervurderer den garanti. Det vil sige, at politikerne garanterer for, at man, på trods af at et stort flertal her i Folketinget vil gøre et eller andet og finder det rigtigt, altså har bundet sig til at gå ud og afholde en folkeafstemning, og det er vi meget glade for.

Til gengæld ligger der ikke i aftalen nogen binding på, hvor holdningsbearbejdende man kan være som politisk parti i årene fremover. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at CD stadig væk mener, at den udvikling, der er i Maastricht, er rigtig, og at Danmark gerne i løbet af en årrække skulle komme tilbage som fulgyldigt medlem af EF. Det er nu vores politiske holdning. Men vi har så pålagt os den binding, at skulle det lykkes os at få et flertal herinde overbevist om, at det er rigtigt, har befolkningen altså stadig væk fat i bremsen og kan sige stop, som de jo altså også gjorde 2. juni.

Men vores mund er ikke lukket. Drømmen lever stadig, og ude på kasserne i de små forsamlingshuse vil CD's røst da også i fremtiden lyde for, at Danmark skal fuldstændigt med her.

For os er det meget vigtigt som følge af Edinburghaftalen, at de danske borgere bliver ligeværdige borgere i EF. Der er ikke lagt op til, at vi ikke stå udenfor i den forstand, at vi ikke har de rettigheder, som andre borgere har eller får i forbindelse med unionsborgerskabet. Det er for os vigtigt, at det ikke bare er sådan,